Why doesn't God heal more often? 1 of 4; What is healing for?
Miksei Jumala paranna useammin? 1/4; Mitä varten parantuminen on olemassa?

Hei kaikki,

Rukoukset parantumisen puolesta ovat todennäköisesti tavallisimpia vastaanottamiani rukouspyyntöjä sellaisten viestien ohella, joissa kysytään, miksei Jumala paranna jotakuta rakasta ihmistä tai miksei Hän paranna kysymyksentekijää. Tämä neliosainen sarja tulee vastaamaan joihinkin noista kysymyksistä, mutta aihe on liian suuri yksityiskohtaiseen käsittelyyn.

Ne, jotka ovat kiinnostuneita siitä, kuinka Herra tosiaan parantaa, kuinka Hän ohjaa meidät tilaan, jossa kykenemme ottamaan parantumien vastaan, saattavat olla kiinnostuneita englanninkielisestä opetussarjastani nimeltä 'Healing School' (parantumiskoulu) ja sen jatko 'The Most Important Thing I've Learned about Healing' (tärkein asia, jonka olen parantumisesta oppinut), jotka ovat saatavilla CD-levyinä tai MP3-tiedostoina.

Miksi parantuminen?

Laajimmassa merkityksessään ruumiin tai sielun (tunteiden) parantuminen on olemassa, koska Jumala toimii palauttaakseen eheyden, joka maapallolla oli ennen kuin Aadam ja Eeva tekivät syntiä. Sairaus, tauti, väärät ajatukset ja väärät tunteet tulivat maailmaan synnin myötä. Risti ja ylösnousemus aloittivat ikään kuin liikkeen takaisin kohti eheyttä saaden aikaan sen, että Jumalan eheys on koko ihmiskunnan tavoitettavissa.

Hän myös suunnitteli ihmiskehon parantamaan itsensä – voimme nähdä, että koko maapallo on suuntautunut parantumista kohti. Rääkätyn maan 'luonto valtaa takaisin' ja se palautuu ylenpalttiseen elämään ajan kuluessa. Joten tuossa merkityksessä koko luomakunta tehtiin parantumaan, palauttamaan itsensä luonnolliseen järjestykseen ja tasapainoon. Tuossa yleisessä merkityksessä ruumiimme, joka on maasta, pyrkii eheyteen, pyrkii siihen tasapainoon ja rauhaan, joka sen myötä tulee.

Isän Jumalan tarjoama todistus siitä, että Hän tuo päivän, jona me kaikki tulemme parantumaan, luomakunta mukaan luettuna, on Jeesuksen Kristuksen elämä ja sen historiallinen asiayhteys. Hän on Isän Jumalan todistus Isän rakkaudesta meitä kohtaan, Hänen hyvästä tahdostaan ihmisiä kohtaan, ja Hänen lupauksestaan saattaa kaikki oikealle tolalle.

Uusi testamentti tekee selväksi, ettei risti ole se todistus, vaan ylösnousemus on tuo todistus. Ylösnousemus osoittaa Jeesuksen Herruuden, johon sisältyy vakuus siitä, että Jumala tulee tuomitsemaan maailman ja saattaa kaiken oikealle tolalle. (Acts 17: 24-31)

Väite edellyttää todistajien osoittavan todeksi tuollaisen väitteen

Jos jotakuta syytetään myymälävarkaudesta, täytyy olla todisteita, häntä vastaan täytyy olla todisteita. Ei voi olla vain hänen sanansa myyjän sanaa vastaan. Hänet kiinni saaneen myyjän lisäksi hänet ehkä sai kiinni tavaroita taskussa kaupan vartija, ehkä valvontavideo tallensi hänen tekonsa. Mutta täytyy olla todiste tai kaksi, ennen kuin hänet voidaan vielä tuomarin eteen. Jollei, kyse on vain hänen sanastaan kaupan myyjän sanaa vastaan eikä mitään voida todistaa. Ketään ei voida viedä tuomarin eteen pelkkien vastakkaisten lausumien perusteella – täytyy olla muita todisteita.

Isä Jumala käsittelee ikuista elämää, sen tähden tuollainen väite edellyttää, että Hän antaa todisteen, että Hän antaa silminnäkijätodistuksen osoittaakseen oikeaksi Poikansa, Jeesuksen

väitteet. Olisi epäoikeudenmukaista, että ihmisen ikuinen kohtalo päätettäisiin ilman, että olisi todisteita tukemassa Hänen väitteitään.

Meillä on Sana ja Henki. Jumala ei ole mieli, niin että voisimme järkeillä jonkun kanssa ikuiseen elämään. Et voi taivutella ihmistä uskomiseen. Mutta Jeesus sanoi Joh. 4:24:ssä, että Jumala on Henki – Hän on todellinen, “kiinteää ainetta”, mutta Hengen maailmassa. Sen tähden sekä Sana että Henki ovat yhtä mieltä ja toimivat antaakseen todisteita Jeesuksen väitteelle ja ikuiselle elämälle. Henki antaa Elämän Jumalan Sanalle ja Totisen Sanan, Jeesuksen Kristuksen Persoonan väitteille.

Kuka on meille silminnäkijätodistaja noin kaksi tuhatta vuotta ylösnousemuksen jälkeen?

Apt. 5:32:ssa Pietari puolustautuu juutalaisten johtajien edessä Jeesuksen elämästä ja palvelutyöstä sanoen näin: "Ja me olemme kaiken tämän todistajat, niin myös Pyhä Henki, jonka Jumala on antanut niille, jotka häntä tottelevat."

Pyhä Henki oli silminnäkijätodistaja – ristin luona. Ylösnousemuksessa. Hän tuli helluntaina täyttämään uskovat. Hän on ajaton silminnäkijä, joka näki sen kaiken. Sen tähden noin kaksi tuhatta vuotta myöhemmin meidän aikanamme, kun kuulit Jeesuksesta, jokin paloi sisälläsi, jokin ei päästänyt irti, vaistosit, että jokin, jollain tavoin oli todellista ja aitoa Jeesuksen väitteissä.

Tuo 'jokin' oli silminnäkijä, Totuuden Henki, joka todisti, että ystäväsi tai tuon julistajan väitteet Jeesuksesta olivat totta. Toimit tuon tuntemuksen pohjalta tajuamatta, että otit vaarin silminnäkijäkertomuksesta koskien Jeesuksen elämää, Pyhän Hengen todistuksesta, ja annoit sydämesi Hänelle. Tuo oli ehkä ensimmäinen kerta, jolloin olit tietoinen siitä, että Jumala käsitteli sinua ja kommunikoi sinulle – koska Henki oli Jeesuksen elämän silminnäkijätodistaja.

Apt. 2:33:ssa ja 3:15:ssa ja yllä mainitussa 5:32:ssa ja muualla Pietari ja toiset sanoivat olleensa Jesuksen kuolleista ylösnousemuksen todistajia – ja pointtini on, että Pyhän Hengen kautta, sinä ja minä olemme myös Hänen ylösnousemuksensa todistajia. Meillä on sisällämme Pyhä Henki, joka oli paikalla, joka osoittaa ja 'todistaa' henkemme kanssa, että me olemme Hänen lapsiaan ja että kaikki Jeesuksen väitteet ovat tosia. Meillä on Hänet sisällämme todistuksena, sillä Isä ei halua kenenkään uskovan ilman, että Hän todistaa väitteensä.

Perussyy parantumiselle ...

Isä tukee Henkensä silminnäkijätodistusta Jeesuksesta antamalla parantumisia, merkkejä ja ihmeitä. Apt. 4:33:ssa sanotaan: "Ja apostolit todistivat suurella voimalla Herran Jeesuksen ylösnousemuksesta..."

Apt. 3:15-16:ssa puolustaa jälleen uskoaan liittyen ramman miehen parantumiseen: "...hänet Jumala on herättänyt kuolleista, ja me olemme sen todistajat. Ja uskon kautta hänen nimeensä on hänen nimensä vahvistanut tämän miehen, jonka te näette ja tunnette, ja usko, jonka Jeesus vaikuttaa, on hänelle antanut hänen jäsentensä terveyden kaikkien teidän nähtenne. " (Hän toisti sen myös 4:10:ssä)

Pietari sanoi, että ramman parantuminen on todistus siitä, että Jumala herätti Jeesuksen kuolleista. Parantuminen on todistus.

Apt. 8: 1-12:ssa meille kerrotaan, että Stefanuksen kuoleman jälkeen noussut suuri vaino (luvussa seitsemän) oli niin Ankara, että joka ikinen Herran opetuslapsi muutti pois Jerusalemista apostoleita lukuun ottamatta. Ihmeellinen rakkauden ja ihmeiden vuosi helluntain

Apt. 2:ssa ja 8:1:n välissä päättyi äkillisesti, kun he kaikki muuttivat pois kaupungista peläten henkensä puolesta, useimmat heistä Juudeaan ja Samariaan.

Perhepohjalta he jatkoivat kokoontumista kodeissaan, ja Filippus tuli Samariaan julistamaan Jeesusta ystäviensä joukkoon ja myös paikallisille, jotka näkivät uusien ihmisten muuttavan alueelle sen vallaten ja ihmettelivät, mistä oli kyse. Apt. 8: 5-8 kertoo Filippuksen 'julistaneen Kristusta' heille, ja he uskoivat 'kuultuaan ja nähtyään kaikki hänen tekemänsä ihmeet', ja jae 12 sanoo: "...he kaikki uskoivat evankeliumin Jumalan valtakunnasta ja Jeesuksen Kristuksen nimeen..."

Huomaa, että Jeesuksen nimi ja heidän uskomisensa oli sidoksissa tehdyistä ihmeistä kuulemiseen ja niiden näkemiseen. Apostolien tekojen todistus on, että parantumiset ja vapautuminen ovat ennen kaikkea todistus Jeesuksen ylösnousemuksesta uskosta osattomalle.

Kauan aikaa sitten tunsin Les-nimisten miehen, joka omisti huonekaluliikkeen. Hänellä oli selkävamma, joka esti häntä nostamasta, joten eräänä päivänä hän palkkasi kaksi collegessa opiskelevaa nuorta lastaamaan kuorma-auto täyteen pöytiä ja tuoleja, jotka hän oli ostanut myymäläänsä. Lastatessaan huonekaluja pojat kertoivat hänelle Jeesuksesta päättäen puheensa: "Jos se, mitä sanoimme, on totta, Jumala on halukas vahvistamaan sen, mitä kerroimme sinulle Jeesuksesta. Jos Hän parantaa selkäsi vahvistuksena sille, että se, mitä sanoimme Hänestä, on totta, uskotko?" Hän oli sanansa mittainen mies ja suostui. Kun he laskivat kätensä hänen päälleen, hän parani välittömästi ja hän piti sanansa rukoillen pelastusrukouksen. Hänen juutalainen vaimonsa tuli myös uskoon tämän seurauksena. Tein töitä hänelle vuoden verran.

Mutta Uudessa testamentissa on kertomuksia siitä, että Jumala parantaa uskovia… eikö olekin? Miten meistä jo uskovista pidetään parantumisen alueella huolta? Onko parantuminen saatavilla uskomisen 'luontoisetuna'? Jatkamme tästä ensi viikolla. Siihen saakka, siunauksin,

John Fenn/LL

Why doesn't God heal more often? 2 of 4: Healing and our responsiblity?
Miksei Jumala paranna useammin? 2/4; Parantuminen ja meidän vastuumme?

Hei kaikki,

Viime viikolla kerroin, kuinka parantuminen on ennen kaikkea vahvistava merkki Jeesuksen ylösnousemuksesta. Mutta entäpä me uskovat? Eikö parantuminen kuulu meille?

Parantumista koskevat kysymykset – mennään yksityiskohtiin

Kun siirrymme pois parantumisen olemisesta merkki uskosta osattomille Jeesuksen väitteiden vahvistamiseksi, siihen, että parantuminen on yksi uskovaisena olemisen 'eduista', vastuu parantumisesta siirtyy Jumalalta meille. Mutta monet uskovat mielessään yhä luottavat siihen, että Jumala toimii suvereenisti kuten Hän toimisi uskosta osattoman kohdalla. Usein he päätyvät uskonkriisiin ymmärtämättä, mitkä tekijät ovat vaikuttamassa. Tutkitaanpa vastuuseemme kuuluvia tekijöitä.

Korinttilaisten ennakkoluulot ja riidat

1. Kor. 3: 3-15 Paavali paljasti, että joidenkuiden keskuudessa Korintissa oli kateutta ja riitaa. Hän kertoo heille tuollaisen olevan puuta, heinää ja olkia niin, että jos he pitävät sitä sydämessään aina kuolemaan saakka, silloin heidän seistessään Herran edessä tuo kaikki palaa. Hän sanoo heidän pelastuvan, mutta ikään kuin tulen läpi.

Myöhemmin 1. Kor. 11: 17-31:ssa hän paljastaa joidenkin olevan niin kateellisia ja riitaisia, etteivät he nauti Herran ehtoollista tai tapaa toisia uskovia. He tapaavat ensin keskenään ja sitten tulevat pääkokoontumista varten yhteen. Hän kertoo heille, että heillä on omat kotinsa, jossa he voivat syödä ja juoda, mutta heidän täytyy tulla yhteen kaikkien muiden kanssa sen sijaan, että olisivat erillään keskenään, ja oikein erottaa muusta Kristuksen ruumis, Kristuksen, joka teki meidät yhdeksi Hänessä.

Korintin seurakunnan tausta kerrotaan Apt. 18:ssa, missä näemme juutalaisten, roomalaisten ja kreikkalaisten kaikkien kokoontuvan yhdessä roomalaisen Justuksen talossa. Tiedämme historiasta, että Korintti oli satamakaupunki, jossa oli laaja skaala sosiaalisia kerroksia laivanvarustajista merimiehiin, kaupanomistajista myymälähenkilökuntaan ja kaikista eri roduista edustajia. Kulttuurin näkökulmasta roomalaisten yläluokkien edustajat eivät tavanneet alempien luokkien kanssa eivätkä juutalaiset koskaan seurustelleet sosiaalisesti pakanoiden kanssa – sitten he tulivat Jeesuksen luo ja alkoivat kokoontua Justuksen kotona. Joten heillä oli sydämessään käsiteltävää.

Kun Paavali keskittyi joidenkuiden ennakkoluuloisuuteen – rodulliseen ja sosioekonomiseen – hän sanoi, että koska "he eivät ole erottaneet Herran ruumista, monet teistä ovat heikko ja sairaalloisia, ja monet ovat kuolleet varhain." Tänään sanoisimme, että heidän immuniteettijärjestelmänsä oli vaarantunut vihan, riitaisuuden ja ennakkoluuloisuuden johdosta ja se teki heidät heikoksi, sairaalloisiksi ja monet jopa olivat kuolleet ennenaikaisesti niiden sairauksien tuloksena, joista heidän nyt heikentynyt immuniteettijärjestelmänsä kyennyt selviytymään.

Mutta jos ystäväsi, sanotaanko vaikka Hengellä täyttynyt roomalainen, sairastui, et välittömästi ajatellut, että hänen juutalaisia kohtaan tuntemansa vihan olevan syy sille, miksi hän sairastui. Rukoilit hänen puolestaan, laskit kätesi hänen ylleen, karkotit jonkin tuntemattoman riivaajan ihan siltä varalta, että jokin sellainen oli sairastumisen syynä ja rukoilit ystäväsi puolesta ihmetellen, miksi Jumala ei häntä parantanut. Saatoit jopa voidella hänet öljyllä ihmetellen, missä parantuminen oli.
Parantuminen on saatavilla, mutta hänen ennakkoluulonsa, kateutensa, riidoissa oleminen, viha tai hänen tunteidensa ja sydämensä tila estävät häntä ottamasta vastaan. Jos hän kuoli, et ehkä koskaan saanut tietää, miksi Jumala ei häntä parantanut. Paavali kehotti korinttilaisia: "tutkikaa itsenne, sillä jos me tutkimme (tuomitsemme) itsemme, Herra ei meitä tuomitse." Herra salli hänen kuolla varhain sen sijaan, että hänen vihansa olisi vienyt hänet syvemmälle syntiin. Se on Hänen tuomionsa asiassa Paavalin mukaan.

Yhteenveto: Meidän vastuullamme on rakkaudessa vaeltaminen ja synnistä kiinni pitäminen merkitsee, että avaamme itsemme sairaudelle, jota Jumala ei tule parantamaan, koska sydämemme on omalla vastuullamme. Jos parantaa katkeruuden ja vihan vallassa olevan ihmisen, se vain mahdollistaisi sen, että hän jatkaisi yhä syvemmälle syntiin eikä Jumala halua olla siinä osallinen. Niinpä Hän antaa hänen kokea sydämensä (tilan) seuraukset.

Toinen esimerkki: synnit ruumista vastaan.

Paavali sanoo 1. Kor. 6:18:ssa, että seksuaaliset synnit ovat ruumista vastaan ja käyvät ilmi ruumiissa. Tuo on yleisperiaate, jonka hän esittää laajemmassa asiayhteydessä: synnit ruumista vastaan pysyvät ruumiissa.

Francis Hunter, joka yhdessä miehensä Charlesin kanssa, oli hyvin tunnettu 1970-luvun karismaattisen uudistuksen aikana parantumisen palvelutyöstään. Hän kertoi luoksensa turhautuneena tulleesta naisesta, joka sanoi: "Karkotan kalorit jälkiruoastani, mutta olen silti lihonut 10 paunaa (5 kg), mitä teen väärin?" Francis kertoi naiselle, että voimme karkottaa

riivaajia, mutta kalorit ovat meidän vastuullamme. Hetki huulilla, ikuisesti lanteilla – tuo synti ruumistasi vastaan pysyy ruumiissasi.

Sama on totta huumeiden/lääkkeiden tai alkoholin väärinkäytön kohdalla, liiallisella työnteolla, tupakoimisella tai jopa liiallisella kuntoilulla. Liikaa juokseminen tai hölkkääminen tai painojen nostaminen niin ikään. Mikä sitten onkin ruumistamme kohtaan tekemämme synti, tuo synti pysyy ruumiissa. Se tarkoittaa, että se on meidän vastuullamme. Et voi olla 110 paunaa (50 kg) ylipainoinen ja jalkasi ja nivelesi ovat kipeät ja käännyt Jumalan puoleen, jotta Hän parantaisi nuo jalat ja nivelet – Hän voi antaa armoa, mutta sinä ylensöit, joten sinun täytyy ottaa tuo paino pois. Muuten se, että Jumala parantaa sinut, mahdollistaa ruumiin väärin käyttämisen ja mahdollistaa sinun lisätä vielä enemmän painoa noille ylityöllistetyille nivelille.

Eräs ortopedi kertoi minulle, että jokainen ylimäärinen 5 paunaa (2,2 kg), jonka ihminen painaa, rasittaa kumpaakin polvea 100 paunan (45 kg) verran joka askelella. Se tarkoittaa, että 50 paunan (22 kg) ylipainoa lisää 1000 paunaa (453 kg) joka askelella. Se on meidän vastuullamme, ei Jumalan.

Jeesus paransi ihmisiä, jotka tarvitsivat parantumista ilman omaa syytään.

Evankeliumeissa näemme Jeesuksen parantaneen vammautumisia, jotka eivät johtuneet ruumista vastaan tehdyistä synneistä. Miehellä, jolla oli surkastunut käsi Mk 3: 1-5:ssä, tila oli epäilemättä vammautumisen aikaan saama, sillä sitä kuvattiin sanalla 'surkastunut', mikä tarkoittaa sen olleen ehjä, mutta jotain tapahtui ja se teki kädestä käyttökelvottoman. Matt. 15:30:ssa sanotaan Jeesuksen parantaneen raajarikkoja, mikä tarkoittaa vammautumista. Näemme parantumisia sokeana syntyneen, rampojen, kuurojen ja mykkien jne. kohdalla, ne ovat tiloja, joita he eivät ole itse aiheuttaneet. Emme näe Jeesuksen parantaneen ihmisiä, jotka aiheuttivat oman sairautensa laiminlyömällä tai käyttämällä väärin ruumistaan.

Usko ei ole mitään sellaista, jonka takana piileskelemme, koska meitä pelottaa mennä lääkäriin. Emmekä voi vedota uskoon silloin, kun kykyjemme rajoissa on tehdä jotakin käytännöllistä parantumiseksemme. Eräs lähetystyöntekijäystävä huomautti kerran, että syy sille miksi he näkivät niin monia ihmeitä, oli: heidän asuinpaikassaan ei ollut lääkäreitä, apteekkeja tai lääkkeitä, joten Jumala paransi heidät. Mutta kun nuo asiat tulivat ihmisten ulottuville, ihmeiden lukumäärä laski. Kuinka tasapainoilemme lääketieteen ja Jumalan ja pelkojemme välillä ja onko parantumista niille vaivoille, jotka saimme ennen kuin opimme tuntemaan Herran?

Jatkamme tästä ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,
John Fenn/LL

Why doesn't God heal more often? 3 of 4, Old body, ignorance.
Miksei Jumala paranna useammin? 3/4; Vanha keho, tietämättömyys.

Hei kaikki,

Tämä sarja käsittelee esteitä parantumisen tiellä, ei juurikaan sitä, kuinka parantua. Minulla on kyllä (englanninkielinen) opetussarja nimeltä 'Healing School' (suom. parantumiskoulu) kiinnostuneille.

Mahdollisista esteistä kuuleminen auttaa, vaikkei olekaan mitään yhtä yksittäistä 'taika-avainta', joka avaisi parantumisen kaikille. Kuten olemme nähneet korinttilaisten kohdalla, sydämen ongelmat voivat olla syy siihen, että ruumis sairastuu, mikä on jotakin sellaista, jonka vasta viime aikoina lääketiede on 'saanut selville'.

Tietämättömyys ei ole suoja

Olemme myös nähneet, että synnit ruumista vastaan pysyvät ruumiissa, mikä tarkoittaa, että meidän vastuullamme on hoitaa ne. Ongelmana on, että tietämättömyys ei estä meitä kärsimästä vahinkoa, sairautta tai tautia. 1800-luvun lopulla terveyttä edistävänä tarjottiin 'radium pillereitä' ja tupakointia mainostettiin terveellisenä. Vasta, kun ihmiset alkoivat kuolla, tajuttiin, että oltiin väärässä – mutta tietämättömyys ei estänyt monia hyviä ihmisiä olemasta sairaita ja kuolemasta varhain.

Se merkitsee, että tänään maailmassamme meillä saattaa olla asioita, jotka sairastuttavat tai antavat meille kroonisen fyysisen vaivan, mutta olemme tietämättömiä siitä, mikä sen aiheutti. Se saa meidät ihmettelemään, kuinka Jumala saattoi antaa tämän tapahtua. Mutta me asumme langenneessa maailmassa kehoissa, jotka ovat tuosta langenneesta maailmasta. Se tarkoittaa, että perinnöllisyystieteellä ja ympäristöllä ja asioilla, joita syömme ja hengitämme ja kosketamme ja haistamme, voi kaikilla olla vaikutusta.

Ja koska lisäännymme, mikä merkitsee geeniemme eteenpäin välittämistä jälkeläisillemme, mikä tahansa noissa geeneissä oleva virheellisyys tulee välitetyksi eteenpäin. Kyse ei aina ole paholaisesta tai kirouksesta, joskus kyse on vain yksinkertaisesta lisääntymisestä.

Kyse ei ole siitä, etteikö Jumala olisi paikalla, kyse on siitä, että olemme langenneella maapallolla kehoissa, jotka ovat tuosta maasta (jotka sen tähden ovat väliaikaisia ja tilapäisiä), joten täällä on asioita, jotka vaivaavat meitä. Kun lisäämme mukaan hyvin pahan paholaisen, joka kuljeksii ympäriinsä etsien, kenet voisi niellä, asia tulee vielä monimutkaisemmaksi.

Älä ole pelon vallassa ja piileskele 'uskon' takana

Olen myös tuntenut monia ihmisiä, jotka julistavat uskoa, koska totta puhuen heitä pelottaa mennä lääkäriin sen vuoksi, mitä tämä saattaisi sanoa. Tai ehkä he epäilevät tarvitsevansa leikkausta tai toimenpiteitä, jotka merkitsisivät vakavaa muutosta heidän elämälleen. Joten pelon vallassa he julistavat uskoa – mutta se ei ole uskoa, se on typeryyttä. En ole koskaan nähnyt Jumalan parantavan jotakuta, joka käytti ns. uskoa piileskelläkseen pelkojensa takana. Olen nähnyt Hänen kulkevan ihmisen kanssa leikkauksen ja toimenpiteiden läpi Hänen pyytäessään ihmistä käsittelemään sydäntään. Ole aina rehellinen suhteessa Häneen, joka tietää ajatuksesi ennen kuin muodostat ne mielessäsi.

Ja toisinaan on hengellistä ylpeyttä – olen tuntenut useita ihmisiä, joilla on syöpädiagnoosi, mutta he ovat valinneet olla menemättä mihinkään hoitoihin valiten sen, mitä he kutsuivat 'uskoksi', koska ihmiset luottivat heidän olevan esimerkkejä niin sanotuista 'uskon ihmisistä'. Mutta Jumala vastustaa ylpeitä, ja kun he torjuivat lääketieteellisen hoidon, he ottivat elämänsä omiin käsiinsä ja kuolivat varhain.

Kun poikamme olivat pieniä, seurasimme tätä yleisohjetta: Laskimme kätemme heidän päälleen parantumista varten, mutta jos he eivät olleet paremmassa kunnossa seuraavaan päivään tultaessa, menimme lääkäriin. En ole hyvä isä, jos annan lapseni kärsiä vain siksi, että haluan hänen parantuvan uskon kautta, mutta niin ei tapahdu. Seuraamme tuota yleissääntöä myös oman itsemme suhteen.

Sain tämän vaivan ennen kuin opin tuntemaan Herran – voinko parantua?

Kysymys 'vanhasta jenkkifutisvammasta' tai muusta vaivasta, jonka sait ennen kuin opit tuntemaan Herran ja joka on säilynyt tai tulee esiin myöhempinä vuosina ja vaatii leikkausta tai muuta hoitoa, herättää kysymyksen, parantaisiko Jumala minut?

Pohdi sitä, ettei yksikään ihminen evankeliumeissa ollut uudestisyntynyt. Mistä sitten heidät tulikin parantua, vaiva oli saatu ennen kuin he tapasivat Jeesuksen. Heidän tavatessaan Jeesuksen nuo vaivat parantuivat. Joten miksei uskova voisi Jeesuksen kohdatessaan odottaa parantumista? Kyllä, uskova voi odottaa parantumisen olevan hänen ulottuvillaan vaivaan nähden, joka oli 'ennen Kristusta'.

Mutta näkemästäni päätellen silloin, kun olemme valinneet lääketieteellisen reitin, Jumalan armo on läsnä kulkemaan kanssamme. Ja Hän näyttää liikehtivän samalla tavalla vuosien varrella jonkun henkilön kohdalla. Jokaisella meistä on elämässämme malleja siitä, kuinka Herra käsittelee sydäntämme, kehoamme, tunteitamme – jos Hän paransi sinut yhdellä tavalla joitakin vuosia sitten, näkemäni perusteella Hän todennäköisesti toimii samoin tällä kertaa. Jos kyse on siitä, ettei ollut mitään leikkausta ja toipuminen oli hidasta, se toistuu. Jos kyse oli leikkauksesta, mutta täydellisestä toipumisesta, se toistuu. Vain huomautus: opettele se, kuinka Hän käsittelee sinua, etsi toimintamalleja vuosien varrelta, ja mene sitä reittiä, sillä usein Hän tulee olemaan siellä.

Rajanvetoa ikääntymisen ja parantumiseen uskomisen välillä

Kuten yllä mainitsin, ruumiimme ovat maasta ja sen tähden matkalla omaksumaan sisälämpötilan. Tiedemiehet kertovat, että noin 35 vuoden iässä ruumis alkaa rapistua ja jokainen tuon iän ylittänyt voi antaa todistuksen tuon tosiasian paikkansa pitävyydestä. Joten missä parantuminen tulee kuvaan mukaan, jos osa siitä, mitä on meneillään, on kehon järjestelmän luonnollista rapistumista?

Olen kertonut aiemmin siitä, kuinka menneinä vuosina koin huimausta väsyttyäni voimakkaasti. Ei pyörrytystä, vaan huimausta, joka on hyvin erilaista. Pyörrytyksessä huone kieppuu, huimauksessa et tiedä, mihin suuntaan on ylös ja mihin alas, missä on vasen tai oikea. Se tapahtui muutama vuosi sitten EU-konferenssissamme Hollannissa. Saatoin tuntea sen alkavan torstaina päivää ennen kuin konferenssi alkoi.

Aloitimme kokoukset tuona perjantaina ja illan ylistyksessä taistelin vastaan. Yhtäkkiä silmäni avautuivat Herran maailmaan ja näin Hänet. Toiset joko näkivät tai tunsivat Hänet niin ikään. Hän tuli luokseni ja kertoi minulle joitakin henkilökohtaisia asioita, elämän suunnan kaltaista asiaa ja kulki ympäriinsä toisten luo.

Lauantaiaamuun tultaessa saatoin tuskin pysyä pystyssä, mutta selvisin aamiaisesta ja aamun kokouksesta. Minulla oli määrä olla kyselytunti tuona iltapäivänä, mutta saatoin tuskin päästä ylös sängystä, joten pyysin Barbia ja Briania huolehtimaan kyselytunnista. Ollessani vuoteessa kysyin Isältä, mitä oli meneillään ja kerroin Hänelle: "Herra oli täällä eilen illalla ja Hän tuli luokseni puhumaan, Hän olisi voinut parantaa minut, miksei Hän tehnyt niin?"

Isä vastasi: "Aiheutit tämän itsellesi. Olen käsitellyt sinua jo jonkin aikaa sen suhteen, että pitäisit viikoittain vapaapäivän, muttet ole piitannut minusta. Myös Barb on käskenyt sinun pitää vapaapäivä joka viikko ja olet jopa ollut tottelematta omaa vaimoasi. Ruumiisi on kulkemassa maan tietä; sinun täytyy oppia sopeutumaan. Olet aiheuttanut tämän itsellesi."

Kuten sanoin, tämä sarja on käsitellyt mahdollisia parantumisen esteitä ja sen tarkoituksena on herättää ajattelemaan ja itsehavainnointiin. Olin varmaankin noin 40-vuotias ennen kuin tajusin, että oli joitakin asioita, joita en vain tietäisi taivaan tällä puolen. Siinä lepääminen yhdistettynä Hänen uskollisuudessaan lepäämiseen on antanut minulle niin paljon enemmän rauhaa kuin mitä minulla oli aiemmin vaeltaessani Hänen kanssaan.

Sellaiset jakeet, kuten 5. Moos. 29:29, tuovat nyt rauhan sen sijaan, että olisi pakottava tarve venyttää rajoja: "Se, mikä on salassa, se on Herran, meidän Jumalamme; mutta mikä on

ilmoitettu, se on meitä ja meidän lapsiamme varten..." (Mikä on suurenmoinen jae rukoilla lapsillesi, että Hän tulee paljastamaan heille sen, mitä heidän pitäisi tietää). Mutta olen tyytyväinen, että on salaisia asioita joita en tiedä ennen kuin olen toisella puolella.

Ja Apt. 1: 7: "Ei ole teidän asianne tietää aikoja eikä hetkiä, jotka Isä oman valtansa voimalla on asettanut."

Siinä on rauha – rauha on lakkaamista omista teoistamme levätäksemme Hänessä. Ensi viikolla joitakin asioita, joista Herra on kertonut näyssä vieraillessaan koskien parantumista ja sitä, kun Hän käsittelee meitä. Siihen saakka, siunauksin,

John Fenn/LL

Why doesn't God heal more often? The key to it all, 4 of 4,
Miksei Jumala paranna useammin? Avain siihen kaikkeen, 4/4

Hei kaikki,

Paavali oli täynnä Pyhää Henkeä, joka sai hänet toimimaan, kun hän käski tilapäisen sokeuden tulla noita Elymasin ylle Apt. 13:9-11:ssä. Apt. 20:8-10:ssä hän herätti Eutykusin kuolleista, kun tämä oli pudonnut ulos kolmannen kerroksen ikkunasta. Hän puhui palvelutyönsä muista merkeistä, ihmeistä ja 'voimateoista' 2. Kor. 12:12:ssa.

Kuitenkin muissa tilanteissa ei tapahtunut mitään yliluonnollista parantumista tai ihmettä: hän kehotti Timoteusta juomaan viiniä veden kanssa vatsavaivoihinsa 1. Tim. 5:23:ssä. Hän myös jätti Trofimuksen sairaana Miletoon 2. Tim. 4:20:ssa ja Fil. 2: 25-27:ssa hän kertoo, kuinka Epafroditus oli ollut sairaana lähellä kuolemaa, mutta toipunut.

Ihmeparantumiset näyttivät heidän elinaikanaan olevan yhtä epäjohdonmukaisia kuten meidänkin.

Jeesuksen nimi

Nimi Jeesus eri muodossa on ollut näihin päiviin saakka yleinen nimi ympäri maailman. Espanjaksi se on Jesus (äännetään hesus), arabiaksi Isa, hepreaksi Joshua (Joosua), ja kreikaksi, josta englannin (ja suomen) Jesus/Jeesus on peräisin, on Iseous. Ja monet kristityt puhuttelevat Häntä Jeshuaksi tai käyttäen jotakin sen muotoa.

Mutta kyse on vain nimestä. Jopa Jeesuksen aikana täytyi lisätä tarkempi tunnistava määre: "Jeesus nasaretilainen" eikä Jeesus kaanalainen tai Jeesus nainlainen. Ja Joh. 1:45:ssä täytyi tarkentaa lisää: "Jeesus nasaretilainen, Joosefin poika."

Ainutlaatuista Herrassamme Jeesuksessa on se, että Isä on ilmaissut sille tukensa tehden siitä korkeimman ja kunnioitetuimman nimen maailmankaikkeudessa, mihin nimeen eräänä päivänä: "... kaikkien polvien pitää… notkistuman… ja jokaisen kielen pitää tunnustaman Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra." Fil. 2:11

Isän tuki merkitsee, että Hänen Henkensä on ikuisesti osa tuota Nimeä. Siten Sana (Jeesus) ja Henki ovat yksimieliset – ja 'toimiakseen' niin täytyy olla. Hengen maailmassa liikkumisen yrittäminen ilman Nimeä merkitsee avautumista virheelle ja nimen käyttämisen yrittäminen ilman, että Henki on sen osana, merkitsee epäonnistumista.

Ehtona on, Isä haluaa ja liikkuu Henkensä kautta, kun tuota nimeä käytetään Hänen tarkoitusperiään varten, mutta jos tuo käyttö ei ole Isän tahdon ja tarkoituksen mukaista, Hänen Henkensä ei ole nimen käyttämisessä mukana.

Tuo nimi ei ole patenttilääke

Niinpä tänään on ihmisiä, jotka käyttävät Jeesuksen nimeä kirosanana – mutta Pyhä Henki ei ole siinä osallisena.

Apt. 19: 13-18:ssä jotkut käyttävät Jeesuksen nimeä yrittäessään karkottaa riivaajia, mutta Pyhä Henki ei ollut heissä, joten riivaajien ei tarvinnut totella ja mies, jossa riivaaja raivosi, hakkasi heidät.

On myös kristittyjä, joilla ei ole harmainta aavistustakaan yllä mainitusta, joten he luulevat voivansa käskeä sitä tai tätä tuossa nimessä, ilman että heille on opetettu, että täytyy tietää, minne Isä on menossa Henkensä kautta, sillä vain Sanan ja Hengen yksimielisyys tuottaa ihmeitä tekevän voiman maan päällä. Vanhasta uskon sana –liikkeestä on vielä olemassa jäännös, joka luulee, että meidän pitää vain lausua tuo nimi ja käskeä ja asia tapahtuu, eikä heille ole koskaan opetettu, että Henki ja Sana ovat yhtä. Usko ei ole koskaan riippumaton Isän tahdosta.

Voit käskeä Jeesuksen nimessä Ferrarin tulla sinulle, mutta jollei Isä ole sisällyttänyt Henkeään tuon Nimen käyttöön tässä tapauksessa, mitään ei tapahdu. Jeesuksen nimen mukana täytyy olla Pyhä Henki, sillä itse asiassa Pyhä Henki on se, joka parantaa tai tekee ihmeen.

Matt. 12: 24-33:ssa Jeesusta syytettiin paholaisen voiman käyttämisestä riivaajien karkottamiseksi. Jopa nuo syyttäjän tunnistivat sen, että Jeesus käytti jonkinlaista 'itsensä ulkopuolella' olevaa voimaa karkottaakseen riivaajat. He sanoivat demoninen voima, mutta Jeesus tarjosi vaihtoehdon heille pohdittavaksi:

"Mutta jos minä Jumalan Hengen voimalla ajan ulos riivaajia, niin on Jumalan valtakunta tullut teidän tykönne."

Meidän täytyy myös muistaa, että Joh. 5: 19:ssä ja 30:ssa Jeesus sanoi tekevänsä ja sanovansa vain sitä, mitä Hän ensin näki Isän tekevän ja kuuli Isän sanovan. Jälleen Jeesus seurasi Pyhää Henkeä kaikessa mitä Hän teki – Sana ja Henki ovat yksimieliset, ovat yhtä.

Ilmestystä tarvitaan

Matt.16: 16-17:ssa kun Pietari julisti: "Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika", Jeesus sanoi isän näyttäneen sen hänelle ja jatkoi todeten, että hän oli vain Pietari (keefas, pikku kivi), mutta tälle kalliolle (kreikaksi petra, vuori), Hän rakentaisi seurakuntansa.

Se vuori (kallio), josta Jeesus puhui, on ilmestys Isältä siitä, että Jeesus on Kristus, elävän Jumalan Poika. Ilmestyksen virratessa Isältä Hänen Henkensä kautta Jeesukselle (Kristukselle meissä) ja ihmiskunnalle. Koko Jumalan valtakunta perustuu ilmestykseen Isältä Hänen Henkensä kautta siitä, että Jeesus on Herra, ja kaikki virtaa siitä.

Sen tähden, kun olet 'uskonut' jonkin asian tapahtuvan sen jälkeen, kun ensin olet saanut rauhan tai ilmestyksen mennä tuohon suuntaan, niin käy. Mutta kun teet jonkin asian vain siltä pohjalta, miten ajattelet sen menevän, asia menee myttyyn tai on vaikea. On yksi asia tehdä päätös saadun ilmestyksen pohjalta ja on toinen asia vain ajatella Jeesuksen nimen olevan riippumaton Isän tahdosta ja Hengen virtauksesta – mikä on väärin.

Olen käyttänyt kaksi edellistä osaa parantumisen esteiden käsittelyyn, mutta ylivoimaisesti suurin syy sille, etteivät ihmiset näe enemmän ihmeitä elämässään, on se, mistä puhun tässä: ilmestyksen puuttuminen.

Sanotaan vaikka, että jollakulla diagnosoidaan jotakin ikävää ja hän pyytää välittömästi rukoilemaan puolestaan. Olen itse huomannut, että kun ihmiset hankkiutuvat ensin yksin Isän läsnäoloon, löytävät rauhansa, löytävät Hän tahtonsa heitä kohtaan, sen suunnan, mihin mennä – juuri silloin he näkevät suuren armon ja usein joko nopeutetun parantumisen tai dramaattisen parantumisen. Kun ei tule mitään ilmestystä, jatkamme sen parissa, mitä tiedämme tehdä luonnollisessa luottaen siihen, että Hän opastaa ja tukee meitä armollaan.

Koko valtakunta toimii ilmestyksen kautta. Panosta ensin palvontaan, rukoukseen, itsesi asettamiseen tilaan, jossa voit vastaanottaa Isältä koskien sitä, miten Hän haluaa sinun reagoivan tilanteeseen – ja sitten käytä Jeesuksen nimeä tuota tarkoitusta varten. Tuolla tavoin valtakunta toimii.

Viivy, viipyile, odota Herraa

Noin kuukauden kuluttua meillä on konferenssimme Broken Arrowissa (Tulsan esikaupungissa) ja tuolloin jok'ikisen päälle lasketaan kädet, jos hän niin haluaa. Hän istuu tuolissa ja useampi henkilö kerääntyy hänen ympärilleen ja sitten me kaikki viivymme, viipyilemme Herran edessä nähdäksemme, mitä Herra haluaa sanoa hänelle. Mitä me teemme? Tarjoammeko omia rohkaisun sanojamme? Emme. Me odotamme Isän läsnäolossa, Hänen Henkensä meidän keskellämme ja meissä, saadaksemme ilmestystä, joka virtaa esiin profetian, tiedon sanojen, viisauden sanojen, ao. henkilöä koskevien mininäkyjen ja parantumisen muodossa.

Tuo on normaalia kotiseurakunnassa – kun joku tarvitsee rukousta, kokoonnumme, odotamme kuullaksemme, mitä Isä haluaa, SITTEN lausumme Jeesuksen nimen. Olen oppinut tämän muinoin joskus vuonna 1974 teini-ikäisenä osallistuessani 'rukouskokouksiin' karismaattisessa herätyksessä – ja se teki jutun niin eläväksi, dynaamiseksi, ihmeitä tuottavaksi – tiesimme kuinka kokoontua ja sitten odottaa nähdäksemme, mitä Isä halusi tehdä, mihin suuntaan Hän halusi virrata.

Pyhä Henki on itse asiassa se, joka tekee työn. Käytän esimerkkiä, jossa isä käskee poikaansa pesemään auton. Isä tahtoo auton tulevan pestyksi. Poika tekee työn, jossa suihkuttaa auton päälle vettä, mutta itse asiassa vesi on se, joka pesee. Tuolla tavoin Isä, Poika ja Pyhä Henki toimivat – juuri Henki on se, joka tekee eläväksi (Joh. 6:63), juuri Henki on se, joka itse asiassa ajaa riivaajat pois (Matt. 12:28), juuri Henki loi uudesti sinun henkesi (Joh. 3:3-5). Kyse ei ole yksin Jeesuksen nimestä, vaan Jeesuksen nimestä, joka seuraa Henkeä Isän ohjaamalla tavalla – sama malli näkyy Joh. 5:19:ssä – teemme sitä, mitä näemme Isän tekevän. Isä – Henki - Poika (Kristuksen ruumis).

Olemme Kristuksessa, joten on kuin tuota poikaa ohjaisi isä sen suhteen, mihin suunnata vesi – mikä osa autosta tarvitsee tuota vettä. Viivymme ihmisen edessä, jotta voimme kuulla 'isältämme', mihin Hän haluaa ohjata 'veden' pestäkseen hänet, tai parantaakseen hänet tai virratakseen hänen ylitseen.

On niin paljon enemmän, mitä voisin kertoa, mutta elämäntyylisi muuttaminen niin, että olet luja saadessasi millaisen tahansa uutisen ja vain pysyttelet hiljaa sen sijaan, että syöksyt sanomaan mielipiteesi tai mitä arvelet, että sinun täytyy tehdä – pysyttele vain hiljaa ja hankkiudu Isän läsnäoloon nähdäksesi, mihin suuntaan Hän haluaa mennä – ilmestys on se kallio, josta kaikki virtaa, mukaan luettuna Jeesuksen nimen käyttäminen, oli sitten kyseessä rukous, riivaajien karkottaminen tai parantuminen. Ilmestys tulee ensin.

Runsaasti pohdittavaa – uusi aihe ensi viikolla. Siihen saakka, siunauksin,

John Fenn/LL